Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

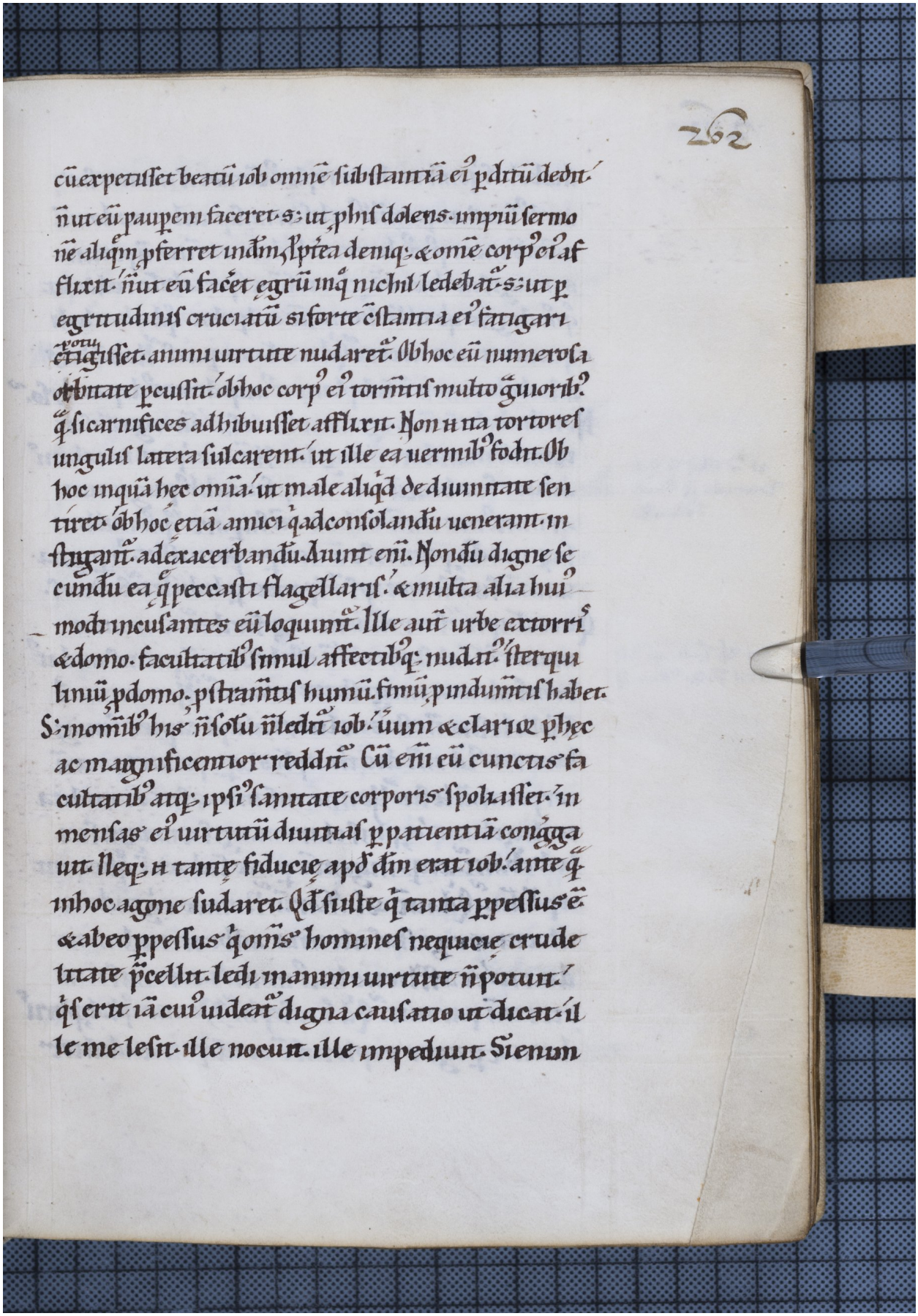

262

cũ expetisset beatũ iob omnẽ substantiã eĩ ꝑ dr̃ũ dedit
ñ ut eũ paupem faceret s: ut phis dolens. impiũ sermo
nẽ aliq̃m ꝓferret indm, sl ꝓtea deniq; & omẽ corꝑ eĩ af
fluxit. ñ ut eũ facẽt egrũ inq̃ nichil ledebat. s: ut ꝑ
egritudinis cruciatũ si forte ẽstantia eĩ fatigari
ꝓpter
cœpisset. animi uirtute nudaret. Ob hoc eũ numerosa
orbitate ꝓcussit. ob hoc corꝑ eĩ tormẽtis multo ꝓuiorib.
q̃ si carnifices adhibuisset afflixit. Non n ita tortores
unguis latera sulcarent. ut ille ea uermib. fodit. Ob
hoc inquã hec omnia. ut male aliq̃d de diuinitate sen
tiret. ob hoc etiã amici q̃ad consolandũ ueneram. in
stigantẽ. ad exacerbandũ. dixerũt eũ. Nondũ digne se
cũdũ ea q̃ peccasti flagellaris. & multa alia hui
modi incusantes eũ loquũt. Ille autẽ urbe exterri
& domo. facultatib. simul affectib. q̃ nudat. sterqu
linũ ꝑ domo. pstrantis humũ. simũ ꝑ indumẽtis habet.
S: nomib. his ñ solũ ñ ledit iob. uum & clariꝰ ꝑ hec
ac magnificentior reddit. Cũ eĩ eũ cunctis fa
cultatib. atq; ipsi sanitate corporis spoliasset. in
mensas eĩ uirtutũ diuitias ꝑ patientiã congga
uit. Neq; n tantę fiducię apd dm erat iob. ante q̃
in hoc agone sudaret. Qd si iste q̃ tanta ꝓpessus ẽ.
& ab eo ꝓpessus q̃ omis homines nequicię crude
litate ꝓcellit. ledi mani uirtute ñ potuit.
q̃ s erit iã cui uideat dignа causatio ut dicat. il
le me lesit. ille nocuit. ille impediuit. Sienim